

28-02-2019

424

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Miladinu, te zapisničarki Ines Mateša, u upravnom sporu tužitelja WinCon d.o.o., sa sjedištem u Varaždinu, Svilaraska 2, kojeg zastupa opunomoćenik Miroslav Rendić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić, Varaždin, Franjevački trg 1, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K TEKSTIL d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, radi predstečajne nagodbe, dana 21. veljače 2019.,

presudio je

- I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-423-01/15-01/576, URBROJ: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. i točka I. 4. izreke rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, KLASA: UP/I-110/07/15-01/8016, URBROJ: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2015., te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.
- II. Svaka stranka snosi svoje troškove ovog spora.

Obrazloženje

Rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, KLASA: UP/I-110/07/15-01/8016, URBROJ: 04-06-15-8016-50 od 17. srpnja 2015. odbacuju se prijave tražbina vjerovnika: 1. WINEX d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, u iznosu od 6.294.092,89 kn, 2. T-PRO USLUGE d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, u iznosu od 6.294.092,9 kn, 3. TECH CONSULT d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, u iznosu od 6.294.092,89 kn i 4. WINCON d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, u iznosu od 6.294.092,89 kn (točka I.), žalba ne odgađa izvršenje rješenja (točka II.).

Rješenjem tuženika KLASA: UP/II-423-01/15-01/576, URBROJ: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. odbijena je žalba tužitelja protiv uvodno citiranog prvostupanjskog rješenja.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika te u tužbi navodi kako je u svojstvu vjerovnika uz prijavu tražbine dostavio zemljišno knjižni izvadak iz kojeg je vidljivo da je isti vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d., a sve vezano uz Aneks II Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljenog dana 10.09.2009. Ističe kako je u korist Hypo Alpe-Adria Bank d.d. upisana hipoteka u visini od 1.500.000,00 EUR u kunskoj

protuvrijednosti, dok je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn, kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika, dakle, iznos bitno manji od upisane hipoteke. Smatra kako iz navedenog proizlazi da bi HYPO ALPE-ADRIA Bank d.d. imala pravo pokrenuti postupak prisilne naplate te se naplatiti iz predmeta zaloga, tj. nekretnine u vlasništvu ovdje tužitelja čime bi tužitelj stekao regresno pravo prema dužniku. Napominje kako su rješenja FINA-e kontradiktorna budući da FINA kao prvostupanjsko tijelo, a što svojim rješenjem potvrđuje i tuženik, utvrđuje regresno pravo tužitelja, kao vjerovnika, prema dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine od strane hipotekarnog vjerovnika HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d., međutim osporava potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja kao vjerovnika prema dužniku i to na način da u cijelosti odbacuje prijavljenu tražbinu. Prigovara kako bi po utvrđenju tuženika ispalo da nekretnina na kojoj HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. ima upisano založno pravo nema nikakve vrijednosti, jer je u cijelosti odbačena tražbina ovdje tužitelja kao vjerovnika koji po mišljenju FINA-e ima regresno pravo prema ovdje dužniku, a nesporno je da predmetne nekretnine imaju određenu vrijednost po kojoj će se unovčiti. Predlaže da Sud poništi osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u obrazloženju osporavanoga rješenja. Predlaže da se ovaj upravni spor riješi bez rasprave, te da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu smatra da je ista osnovana. Također smatra da je iz priloženih dokaza koji su prilog dostavljenoj tužbi, tražbina koja je bila prijavljena u postupku predstečajne nagodbe, trebala biti utvrđena od strane Nagodbenog vijeća Financijske Agencije. Iz navoda zainteresirane osobe proizlazi kako ista predlaže usvojiti tužbeni zahtjev.

Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke. Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja izvršen je uvid u osporavano rješenje tuženika, te u ostale isprave priložene tužbi i odgovoru na tužbu. Dana 21. veljače 2019. provedena je usmena i javna rasprava u prisutnosti opunomoćenice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika i zainteresirane osobe, čime je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17 dalje: ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Smatra da je tužbeni zahtjev osnovan te ukazuje na postojeću sudsku praksu u istovrsnim predmetima. Potražuje trošak ovog upravnog spora u ukupnom iznosu 5.000,00 kn + PDV (za sastav tužbe i pristup raspravi).

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je, sukladno članku 55. stavak 3. ZUS-a, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz spisa tuženika Sud nalazi da je nad dužnikom K tekstil d.o.o., ovdje zainteresiranom osobom, otvoren postupak predstečajne nagodbe sukladno odredbi članka 50. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13, dalje: ZFPPN), jer je utvrđeno da su ispunjeni propisani uvjeti za otvaranjem postupka predstečajne nagodbe.

Nije sporno da je tužitelj prijavio svoju novčanu tražbinu u iznosu od 6.294.092,89 kn, koju upravna tijela nisu navela u osporavanom rješenju o utvrđivanju tražbina (niti kao utvrđenu niti kao osporenu), već je ona bila odbačena posebnim rješenjem od 17. srpnja 2015., pozivom na članak 54. stavak 3. ZFPPN-a.

Po izvršenom uvidu u sve isprave spisa predmeta kao i po provedenoj raspravi u ovom sporu, Sud nalazi da su na utvrđeno činjenično stanje upravna tijela pogrešno primijenila materijalno pravo.

Tužitelj u ovom sporu upire na činjenicu da je vlasnik nekretnine na kojoj postoji hipoteka kojom je osigurano potraživanje prema predstečajnom dužniku, te u tom smislu upravnom tijelu valja ukazati na odredbu čl. 72.a ZFPNN-a, iz koje proizlazi mogućnost utvrđivanja nedospjelih tražbina onih vjerovnika koji bi imali regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, dakako uz isključenje prava glasa onim takvim vjerovnicima koji imaju pravni položaj povezanih osoba.

Kako tuženik nije valjano otklonio predmetni žalbeni (sada tužbeni) prigovor tužitelja, to ovaj Sud nalazi da je osporavanim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja, jednako kao i točkom I. 4. izreke prvostupanjskog rješenja.

Odredbom članka 60. stavak 1. ZFPNN-a propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika. Tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju se utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala (stavak 2.). Nagodbeno vijeće sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojoj je mjeri utvrđena, odnosno osporena (stavak 3.). Na temelju tablice iz stavka 3. ovoga članka nagodbeno vijeće donosi rješenje kojim odlučuje o tome u kojem su iznosu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine (stavak 4.).

Dakle, iz citirane odredbe članka 60. ZFPNN-a proizlazi koje se tražbine u postupku predstečajne nagodbe smatraju utvrđenim, odnosno kada je riječ o osporenim tražbinama.

U ponovljenom upravnom postupku pred prvostupanjskim upravnom tijelom će se na temelju spomenutih odredbi čl. 72.a i čl. 60. ZFPNN-a utvrditi da li je u slučaju prijavljene tužiteljeve tražbine riječ o utvrđenoj ili o osporenoj tražbini pa će se nakon tog utvrđenja donijeti novo, na zakonu osnovano rješenje o utvrđivanju tražbina u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom kao dužnikom.

Ujedno u odnosu na prigovore tužitelja, Sud uočava da je presudama ovog Suda u identičnim stvarima vjerovnika obuhvaćenih točkom I. izreke prvostupanjskog rješenja, isto tako poništeno ne samo odgovarajuće rješenje tuženika o odbijanju žalbi, već i navedeno prvostupanjsko rješenje o odbačaju tražbina u odnosu na ostale navedene vjerovnike.

Slijedom navedenog, ovaj Sud je na temelju svojih ovlasti iz čl. 58. st. 1. ZUS-a usvojio tužbeni zahtjev i predmet vratio na ponovni postupak prvostupanjskom upravnom tijelu (točka I. izreke presude).

Zahtjev tužitelja za naknadom troškova ovog upravnog spora Sud nije našao osnovanim, te je na temelju čl. 79. st. 4. ZUS-a odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora. Naime, tek u nastavku upravnog postupka treba se donijeti meritorna odluka o pravu tužitelja na utvrđivanje njegove prijavljene tražbine u predstečajnom postupku. Ujedno se napominje da već i prema Zaključku o pravnom shvaćanju sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: 6 Su-85/2018-3 od 12. veljače 2018., u slučajevima kada se presudom upravnog suda i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poništava rješenje javnopravnog tijela i predmet vraća na ponovni postupak, svaka stranka snosi svoje troškove. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Zagrebu 21. veljače 2019.

Sudac:
Hrvoje Miladin, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv točke I. izreke ove Presude nije dopuštena žalba. Protiv točke II. izreke presude, kojom se odlučuje o troškovima spora, dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove Presude.

DNA:

1. Zajednički odvjetnički ured Josip Kozjak i Miroslav Rendić, 42000 Varaždin, Franjevački trg 11
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1, uz spis
3. K TEKSTIL d.o.o., 42000 Varaždin, Svilaraska 2
4. U spis

točnost otpisavka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić

U Zagrebu, 15. rujna 2016.

Snježana Miletić